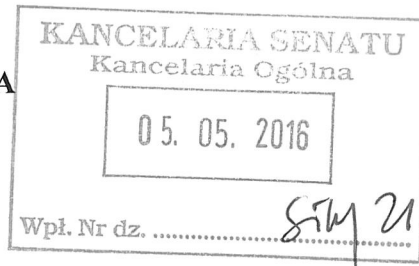

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

Warszawa, dnia 29 kwietnia 2016 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 05.05.2016
nr 2136 podpis. m

PS2.054.2.2016

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 29.04.16 zał.
nr 2136 podpis. Y

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

W związku z przesłanym, przy piśmie z dnia 24 marca 2016 r. (znak BPS/043-13-215/16), oświadczeniem, złożonym przez senatora Roberta Dowhana na 13. posiedzeniu Senatu w dniu 18 marca 2016 r., przekazanym zgodnie z właściwością przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, w sprawie postulatu zmiany przepisów dotyczących pobierania przez samorządy podatku od nieruchomości po zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej lub ogłoszeniu upadłości przez przedsiębiorców, uprzejmie informuję.

Zgodnie z ustawą z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849, z późn. zm.) - zwanej dalej u.p.o.l., opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według najwyższych stawek podlegają grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą). Sam fakt posiadania przedmiotów opodatkowania przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą, determinuje zastosowanie najwyższych stawek opodatkowania.

Podatek od nieruchomości jest podatkiem majątkowym, co przejawia się przede wszystkim tym, że obejmuje swoim zakresem zastosowania fakt posiadania określonego majątku. Możliwość osiągnięcia korzyści (pożytków) ekonomicznych z tego majątku nie jest immanentną cechą podatku od nieruchomości. Ustawodawca zróżnicował stawki podatkowe w oparciu o kryterium celu jakiego ma służyć nieruchomości (grunt i budynek) - najwyższe stawki przypisano tym przedmiotom, które mają związek z działalnością gospodarczą. Ponadto budowle, jedynie wtedy gdy budowle są w posiadaniu podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, podlegają opodatkowaniu. W innym wypadku budowle w ogóle nie podlegają opodatkowaniu, a do gruntów i budynków mają zastosowanie niższe stawki podatkowe. Natomiast najniższą stawką podatku od nieruchomości opodatkowane są budynki lub ich części mieszkalne wraz z gruntem pod tymi budynkami. Tak określone zasady opodatkowania mają niewątpliwie pozytywny wymiar socjalny.

Działalność gospodarcza nastawiona jest na zarobek, co nie zawsze równoważne jest z osiągnięciem zysku. Prawodawca wprowadził ułatwienia w wykonywaniu działalności gospodarczej, przewidując m.in. możliwość zawieszenia działalności. Zgodnie z art. 14a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.) przedsiębiorca, przy spełnieniu określonych warunków, ma możliwość zawieszenia działalności gospodarczej, na czas określony. Zawieszenie nie jest równoznaczne z zaprzestaniem działalności gospodarczej, ale oznacza jej ograniczenie - do czynności dozwolonych na podstawie ustawy w okresie zawieszenia. Skutkuje to m.in. tym, że przedsiębiorca wyłączony jest z niektórych obowiązków podatkowych w podatkach

dochodowych czy podatku od towarów i usług. Jednocześnie przedsiębiorca nadal może niejako podtrzymać możliwość ponownego podjęcia aktywności gospodarczej w przyszłości (np. może wykonywać wszelkie czynności niezbędne do zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów). Jednak nie traci przymiotu przedsiębiorcy i nie wyzbywa się posiadania majątku. Okresowe zawieszenie działalności nie wpływa na stan majątku przedsiębiorcy. Wobec czego, zgodnie z u.p.o.l. grunty, budynki, budowle będące w jego posiadaniu podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według najwyższych stawek.

Podobnie, fakt ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy, nie skutkuje automatycznie likwidacją tego przedsiębiorcy, lecz jedynie utratą zarządu nad majątkiem takiego przedsiębiorcy. Oznacza to, że majątek nadal jest w posiadaniu tego przedsiębiorcy i nadal może przynosić jemu w przyszłości korzyści ekonomiczne.

Jednocześnie należy zauważyć, że art. 67b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.) określa, iż pod pewnymi warunkami organ podatkowy na wniosek podatnika prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać ulg w spłacie zobowiązań podatkowych polegających m.in. na odroczeniu terminu płatności podatku lub rozłożeniu zapłaty podatku na raty albo umorzeniu w całości lub w części zaległości podatkowej. Oznacza to, że w przypadku trudności ze spłatą zobowiązań podatkowych jest możliwość zwrócenia się do wójta burmistrza, prezydenta miasta z wnioskiem dotyczącym przyznania ulgi podatkowej. Problemy w zakresie spłaty zobowiązań podatkowych, także tych dotyczących przedsiębiorców, należy zawsze rozpatrywać indywidualnie.

Ustawowe obniżenie stawek w podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą byłoby niekorzystne dla budżetów samorządów lokalnych. Takie działanie skutkowałoby obniżeniem dochodów własnych gmin. W związku, z wywodzącą się z art. 167 Konstytucji RP, zasadą samodzielności finansowej gmin, zasadnicza zmiana w zakresie stawek podatku wymagałaby wprowadzenia rekompensaty utraconych dochodów, bądź zmniejszenia zakresu zadań własnych gmin.

Końcowo należy wskazać, iż rady gmin posiadają uprawnienia do obniżania stawek podatku od nieruchomości, także tych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Z upoważnienia Ministra Finansów

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Wiesław Janczyk

/dokument podpisany podpisem elektronicznym/

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym: